

Environmental Journal

Volume 1 | Issue 5

Article 15

1996-09-01

ໄข່ພັກຫາສາຮັບນ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej>

Recommended Citation

(1996) "ໄຂ່ພັກຫາສາຮັບນ," *Environmental Journal*: Vol. 1: Iss. 5, Article 15.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej/vol1/iss5/15>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Environmental Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ระยะหลังเห็นว่ามีผู้ใช้คำ “พื้นที่ชั่มน้ำ” อญู่บ่ออย ๆ อย่างจะทราบความหมายที่แท้จริงว่าพื้นที่ชั่มน้ำหมายถึง พื้นที่ประเภทที่น้ำ ท่อน้ำและ ทะเลสาบ หรือพื้นที่ที่มีน้ำอยู่เรียกว่าพื้นที่ชั่มน้ำได้หรือไม่ และพื้นที่ชั่มน้ำที่ว่านี้มีความสำคัญอย่างไร ทำไมถึงต้องมีการอนุรักษ์

“พื้นที่ชั่มน้ำ” ที่ตามถึงนี้เป็นคำค่อนข้างใหม่ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Wetlands ในหนังสือของ Raven, Berg และ Johnson (1995) อธิบายว่า พื้นที่ชั่มน้ำเป็นพื้นที่ชื้นอยู่ระหว่างระบบนิเวศบนบกและระบบนิเวศในน้ำ โดยปกติจะเป็นแหล่งน้ำดื่น ๆ มีดินซึ่งมีลักษณะเฉพาะและมีพืชพรรณที่ทนน้ำหรือตามที่ในอนุสัญญารามชาติ (The Ramsar Convention) ให้ความหมายไว้ว่าหมายถึง “พื้นที่ลุ่ม พื้นที่รบลุ่ม พื้นที่ลุ่มน้ำและพื้นที่ชั่มน้ำ มีน้ำท่วม มีน้ำขัง พื้นที่พรุ พื้นที่แหล่งน้ำ ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่มีน้ำขังหรือท่วมอยู่ด้วยการและขั้วครั้งขั้วคราฟ ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำคงและน้ำไหล ทั้งที่เป็นน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม รวมไปถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเล และพื้นที่ของทะเล ในบริเวณซึ่งเมื่อน้ำลดลงต่ำสุด มีความลึกของระดับน้ำไม่เกิน 6 เมตร”

ฉะนั้นพื้นที่ชั่มน้ำตามความหมายที่ยกมา้นั้นจะครอบคลุมพื้นที่ที่อยู่ติดกับแม่น้ำและทะเลสาบก็จัดเป็นพื้นที่ชั่มน้ำด้วย อย่างไรก็ตามความหมายที่กว้างขวางนี้ได้มีผู้จัดกลุ่มของพื้นที่ชั่มน้ำออกเป็น 7 กลุ่ม ตามลักษณะภูมิประเทศซึ่งอาจพบพื้นที่ชั่มน้ำปรากฏอยู่เป็นองค์ประกอบหลัก ดัง

- บริเวณปากแม่น้ำ (Estuaries) เป็นบริเวณที่น้ำจืดและน้ำเค็มมาผสมกัน เป็นน้ำกร่อย การขึ้นลงของน้ำจะมีอิทธิพลต่อลักษณะทางกายภาพ เศรษฐี และชีวิทยาของน้ำ บริเวณปากแม่น้ำนี้จะเป็นแหล่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

- บริเวณชายฝั่งทะเล (Open Coasts) เป็นบริเวณที่ไม่ได้รับอิทธิพลของน้ำจืดและระบบนิเวศทะเลสาบน้ำเค็ม

- บริเวณที่รบกวนท่วมถึง (Floodplains) พื้นที่ราบระหว่างลำน้ำกับพื้นที่บนบกซึ่งอยู่สูงกว่ามีน้ำท่วมเป็นครั้งคราว พบได้ตามระบบลำน้ำในบริเวณต่าง ๆ ทั่วโลก ที่รบกวนท่วมถึงท้ายแหล่งน้ำอยู่ในบริเวณที่ลุ่มชาญฝั่งทะเลติดกับดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ และแม่น้ำสายใหญ่ ๆ ท้ายแหล่งน้ำที่รบกวนท่วมถึงเป็นบริเวณกว้างใหญ่ ประกอบด้วยที่ลุ่มน้ำและมีหญ้าขึ้นอยู่รกรากน้ำท่วม ทะเลสาบรูปแอก* และดินดอนสามเหลี่ยม

(* ทะเลสาบรูปแอก เป็นร่องน้ำเก่าของ河道ที่ดังตัวดั้งที่ถูกตัดขาดออกจากทางน้ำเดิม แม้เกิดขึ้นเมื่อธารน้ำโถงตัวด้วยหายหัวโถงกิ่งก้านจนทำให้เกิดเป็นคอกด้วยระหว่างหัวโถงในช่วงน้ำหลากจะแสลงหัวหัวไปอย่างแรงอาจกัดเซาะคอกดและลัดทางเดิน ส่วนของร่องน้ำที่ถูกตัดขาดออกซึ่งมีลักษณะเป็นรูปโถงและมีน้ำขึ้นอยู่จึงกลายเป็นทะเลสาบรูปแอก)

- บริเวณที่ลุ่มน้ำจืดขึ้นและ (Freshwater Marshes)

“บึงฉวาก จังหวัดสุพรรณบุรี แหล่งอาหารของนกน้ำ”

พบได้ในบริเวณที่มีน้ำได้ดิน ด้านฝั่งติดน แม่น้ำและลำธาร มีส่วนก่อให้เกิดภาวะน้ำท่วมน้ำบ่อยครั้งหรือเกิดภาวะน้ำขังอย่างถาวรในระดับดิน ๆ เป็นผลให้เกิดเป็นบริเวณพื้นที่ที่มีน้ำจืดท่วมขังหรืออยู่ในสภาพชื้นและเกือบตลอดเวลา

- ทะเลสาบ (Lakes) เป็นพื้นที่ที่เกิดได้จากกระบวนการหลายน้ำอย่าง เช่น การยกด้วยบุบตัว การเคลื่อนของเปลือกโลกบางแห่งเกิดจากการหลอมละลายของธารทิมะ เป็นต้น

- พื้นที่พรุ (Peatlands) พื้นที่พรุจะมีอยู่ทั้งในเขตชีกโลกภาคเหนือ และเขตต้อน โดยพรุในเขตต่าง ๆ ของโลกก็จะมีลักษณะแตกต่างกัน พรุในเขตต้อนอย่างเช่นในประเทศไทยมักจะเป็นพื้นที่แห้งกระหะ มีน้ำแข็งอยู่ตลอดปี จนมีหากพิชและอันทรีย์วัดถูกกันดันต่อเนื่องนานนับร้อย ๆ ปี

- บริเวณป่าที่ลุ่มน้ำขัง (Swamp Forest) ป่าที่ลุ่มน้ำขังเกิดขึ้นในบริเวณแหล่งน้ำรอบ ๆ ทะเลสาบและบริเวณที่ราบนำท่วมถึง เช่น บริเวณทะเลสาบรูปแอก ซึ่งมีน้ำขังอยู่เป็นช่วงระยะเวลานาน

ทางด้านบทบาทหน้าที่ของพื้นที่ชุมน้ำกีมอยู่มากหมายตั้งแต่ช่วยนำน้ำผิวดินไปสู่ได้ดิน (Groundwater Recharge) ซึ่งจะทำให้ได้น้ำที่สะอาดขึ้น นำน้ำจากได้ดินเข้าสู่ผิวดิน (Groundwater Discharge) โดยพื้นที่ชุมน้ำส่วนใหญ่จะได้รับน้ำจากได้ดินช่วยป้องกันน้ำท่วม (Flood Control) โดยพื้นที่เหล่านี้จะสามารถเก็บกักน้ำฝนและน้ำท่าอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ช่วยลดความ

รุนแรงของน้ำที่จะไหลบ่าท่วมพื้นที่อื่น ๆ ได้ ดังนั้นการรักษาพื้นที่ชุมน้ำกีมอยู่เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยเลี่ยงการก่อสร้างเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำที่ต้องใช้เงินทุนสูงได้ ช่วยรักษาสมดุลของชายฝั่ง (Shoreline Stabilisation) และป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน (Erosion Control) พิชพรรณที่ชุมน้ำอยู่ในพื้นที่ชุมน้ำสามารถช่วยรักษาสมดุลของชายฝั่งน้ำ โดยลดความรุนแรงของคลื่นกระแทก และการกัดเซาะชายฝั่ง ในขณะเดียวกันหากพิชช่วยเก็บตะกอนดินให้คงอยู่กับที่ เป็นการช่วยป้องกันการสูญเสียเนื้อดินที่มีคุณค่าต่อการเกษตร การก่อสร้างที่อยู่อาศัย ในบางกรณีพื้นที่ชุมน้ำยังมีส่วนช่วยให้เกิดแผ่นดินงอก夷ขึ้นอีกด้วย ช่วยเก็บกักตะกอนและสารพิษ (Sediment/Toxicant Retention) พื้นที่ชุมน้ำจะเป็นแหล่งอนุรักษ์ที่ดีที่สุด โดยที่ดีกอนเหล่านี้อาจจะมีสารพิษ เช่น ยาปราบศัตรูพืชติดมาด้วย พิชพรรณในที่ชุมน้ำพากอ้อ แคม หรือหญ้าจะช่วยลดความเร็วในการไหลของกระแสน้ำทำให้โอกาสในการตกร่องมีมากขึ้น ด้วยบทบาทหน้าที่นี้พื้นที่ชุมน้ำจึงสามารถช่วยยืดอายุการทำงานของอ่างเก็บน้ำและทางน้ำที่อยู่ทางตอนล่าง รวมถึงช่วยลดค่าใช้จ่ายที่จะต้องสูญเสียไปในการนำตะกอนขึ้นจากหน้าเขื่อน ประดุน้ำและสถานีผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ เป็นต้น ช่วยเก็บกักธาตุอาหาร (Nutrient Retention) พื้นที่ชุมน้ำจะทำหน้าที่นี้เมื่อธาตุอาหารล้วนใหญ่ ได้แก่ ในโตรเจน และฟอสฟอรัส สะสมตัวอยู่ในดินขันล่างหรืออยู่ในพืชในพื้นที่ชุมน้ำ พิชในพื้นที่ชุมน้ำ

ไปปั่นทางการพัน?

จะดึงธาตุอาหารมาเป็นผลให้น้ำมีคุณภาพดีขึ้น ส่วนนี้จะช่วยให้ชุมชนเลิก ๆ สามารถเลี่ยงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียได้ นอกจากนี้พื้นที่ชุมชนนี้ยังมีท่าน้ำที่ใน การป้องกันพายุ ลดความรุนแรงของลม เป็นแหล่งผลิตทรัพยากรที่มีค่า อาทิ ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรประมง ฯลฯ รวมไปถึง เป็นสถานที่คุณภาพทางน้ำ และเป็นแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

ด้วยบทบาทหน้าที่อันสำคัญที่เล่ากันมาข้างต้น คงเพียงพอที่จะตอบได้ว่าทำไมเราจึงต้องอนุรักษ์พื้นที่เหล่านี้ไว้ แต่อย่างไรก็ตามคนส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจว่าพื้นที่ชุมชนนี้เป็นพื้นที่ที่ไม่มีประโยชน์ ปล่อยทิ้งไว้ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง และพาหะนำโรคต่าง ๆ จึงเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชุมชนนำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ เช่น ใช้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม เป็นที่อยู่อาศัย รวมไปถึงโรงงานอุตสาหกรรม พื้นที่ชุมชนนี้จำนวนมากจึงลดจำนวนลง

ปี พ.ศ. 2514 ได้มีการจัดการประชุมนานาชาติด้วยที่เมืองรามาฯ ประเทศไทยอิหร่าน เพื่อประสานความร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ ในการอนุรักษ์พื้นที่ชุมชนนี้เพื่อให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำพยพ ซึ่งโดยปกตินกน้ำจะบินอพยพตามฤดูกาลไปอาศัยในพื้นที่ชุมชนน้ำที่มีอยู่ในลุ่มน้ำต่าง ๆ ของโลก หากรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำเหล่านี้ไว้ได้ก็เท่ากับเป็นการอนุรักษ์พื้นที่ชุมชนน้ำไว้ได้ด้วยเช่นกัน จากการประชุมดังกล่าวอนุสัญญารามาฯ จึงเกิดขึ้น จนกระทั่งปี พ.ศ. 2537 มีประเทศไทยต่าง ๆ หัวใจกลางสัตยาบันเข้าร่วมอนุสัญญาแล้วรวม 81 ประเทศ

ประเทศไทยลงสัตยาบันในอนุสัญญารามาฯ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2537 ต้องเสนอกฎหมายเพื่อให้เป็นพื้นที่ชุมชนน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติหรือนานาชาติ วางแผนและจัดการการอนุรักษ์พื้นที่ชุมชนน้ำที่กำหนดนั้น และแจ้งให้สำนักงานรัฐบาลทราบทันทีหากมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในระบบนิเวศของพื้นที่ จัดทำแผนและดำเนินการให้เกิดการใช้พื้นที่ชุมชนน้ำอย่าง恰สมควร กำหนดให้มีการทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมก่อนจะอนุญาตให้มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชุมชนน้ำพร้อมทั้งสำรวจสถานะพื้นที่ชุมชนน้ำของชาติ จัดตั้งพื้นที่คุ้มครอง

ในบริเวณพื้นที่ชุมชนน้ำธรรมชาติ ให้ความรู้ความเข้าใจและสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่ชุมชนน้ำ ส่งเสริมการอนุรักษ์พื้นที่ชุมชนน้ำด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นต้น

สำหรับประเทศไทย ปัจจุบันยังไม่ได้ลงสัตยาบันในอนุสัญญารามาฯ แต่ขณะนี้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมกำลังเตรียมการเพื่อเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญา

ที่มา : คันสันนี่ย์ ชูแวง (ผู้แปล). การอนุรักษ์พื้นที่ชุมชนน้ำ: สถานการณ์ปัจจุบันและมาตรการที่จำเป็น. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2537.

Raven, P., Berg, L., and Johnson G. Environment, 1995 Version. USA : Saunders College Publishing, 1995. p.383-384.

ไขปัญหาสารพันเปิดที่ทางไว้ด้านรับคำถาม
ทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ค้างคาใจ ต้องการคำอธิบาย
ที่แจ่มกระจ่าง ส่งคำ答ของท่านก็ง บรรณาธิการ
วิชาการ วารสารสิ่งแวดล้อม สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม
อาคารสถาบัน 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท
กรุงเทพฯ 10330

สำหรับเจ้าของคำถามที่ได้รับคำตอบ ในคอลัมน์นี้

กองบรรณาธิการมีขอสงวนไว้ให้ค่า